اتم فصل

عامه افکار:

عامه افکار چې د څو بیلیونو ډالرو بزنس تشکیلوي، د اوسني عصر په ډیموکراسي کې لوی رول لوبوي. مګر سوال دا دئ چې آیا عامه افکار کولای سي، او یا هم لازمه ده، چې عمده او رهبري کوونکی رول ولري؟ لږ پولیټیکل ساینټسټان غواړي چې عامه افکار رهبري کوونکی رول ولري او د دې له پاره ښه دلایل هم لري.

عامه افکار په یوه ډیموکراسي کې ډېر مهم دي، ځکه چې انتخابات یوازي د خلګو د ارادې یو زیږ او ناتصفیه سوی تصویر وړاندي کوي. انتخابات ښايي دا څرګنده کړي چې رایه ورکوونکي د یوه ټاکلي کاندید په باب په عمومي توګه څه فکر کوي، مګر پر مشخصو مسایلو تمرکز نه کوي. د عامه افکارو سروې ګاني بیا جزئیاتو ته توجه کوي چې په دې ډول رسمي مقامات په دې باندي پوهېږي چې خلګ مثلاً د صحي خدماتو او یا هم مثلاً د جنګ په هکله څه فکر کوي. عامه افکار کېدای سي په سیاست کې د عامو خلګو د نظریاتو د داخلیدو یوه وسیله وګرزي.

دولتي مقامات زیات وختونه د میډیا له لاري عامه افکار ایجادوي. کله چې په ۱۹۷۱ع کې ریچارډنیکسن و چین ته د رسمي سفر کولو اعلان وکړ، د چین په هکله د امریکې د متحده ایالاتو په عامه افکارو کې مثبت تغیر راغی.

عامه افکار اکثره وخت د ذینفعو ګروپونو [interest groups] لخوا رهبري او یا تنظیمېږي. کله چې میډیا و ځینو مظالموته د خلګو توجه راواړوي، د خلګو ډېره خواخوږي او همدردي راپیدا کېږي. کله چې پولیسو د امریکې د متحده ایالاتو د الاباما په ایالت کې هغه تور پوستان چې د رایي حق یې غوښتی، سخت وډبول او خلګو دا جریان په تلویزیون کې ولیدی، نو د خلګو عامه افکارو د ۱۹۶۵ع کال د رایي ورکولو د حقوقو د قانون Voting Rights Act په ګټه تغیر وکړ.

هر حکومت له عامه افکارو څخه متأثره کېږي. مهاتما ګاندي، د عدم تشدد د اعتراضونو له لاري، د هند د آزادۍ له پاره له عامه افکارو څخه کار واخیست. یو زوړ، ډنګر او عینکي سړي چي لونګ به یي وهلی و، د اعتراضونو رهبري پر غاړه درلوده. ده خپل د اغوستلو کالي پخپله اودل او برتانویان یې په دې تهدید کړل چي که دوی هندوستان پرې نږدي، دی به له لوږي ځان ووژني. هغه نهضت چي ګاندي منځته راووست دومره قوت وموند چي برتانیه مجبوره سوه هندوستان ته په کال ۱۹۴۷ کي آزادي ورکړي.

د عامه افکارو شکل او جوړښت:

ټولنپوهانو په تقریبي ډول دا معلومه کړې ده چي څوک د سیاست په باب څه فکر کوي. ښکاره خبره ده چي هیڅ اجتماعي کټه ګوري په سلو کي سل د یو شي طرفداره او یا پر ضد نه وي. په حقیقت کي، په سلو کي له ۶۰ څخه بیا تر ۷۰ پوري موافقت یا عدم موافقت ډېر کافي عدد دئ. موږ د اجتماعي کټه ګوریو تر میانځ تفاوتونه له احصائیوي پلوه تر څېړني لاندي نیسو. موږ په خپلو څېړنو کي په خړ سیوري پسې ګرزو نه په تور او سپین پسې. کله چي موږ د پام وړ تفاوتونه و موندل، نو بیا کولای سو دا څرګنده کړو چي مثلاً کومه اجتماعي کټه ګوري پر عامه افکارو په څه ډول اغېزه کوي. د مثال په توګه، په سکاندینویایي هیوادونو کي د اجتماعي طبقاتو غوره توب (رجحان) ښکاره دئ. کارګره طبقه سوسیال ډیموکرات ته رایي ورکوي او متوسطه طبقه بیا و نورو محافظه کارو ګوندونو ته رایه ورکوي. په لاتینه اروپا کي بیا اجتماعي طبقات دومره واضح نه دي. د کارګري طبقې رایي تیتي دي، یعني ښی، کیڼ او مابیني ګوندنو ته رایي ورکوي.

اجتماعي طبقه بندي:

کارل مارکس ته اجتماعي طبقات ډېر څرګند او واضح وه. ده دا پېش بیني وکړه چي کارګران به سوشیالستان سي. په حقیقت کي فقط ځیني کارګران سوشیالستان سول. مګر اجتماعي طبقات، حتی د امریکې په متحده ایالاتو کي چي په نسبي توګه غیر طبقاتي ګڼل کېږي، ډېر اهمیت لري. له ډېرو کلونو راهیسي د امریکې د جسماني کارګرانو تمایل ډیموکراټانو ته د رایي

ورکولو پرخوا دئ، ماړه او یا هم مسلکي اشخاص بیا جمهوري خواهانو ته تمایل لري. مګر بیا هم دا صرف تمایلات دي، او هر وخت له نورو عناصرو څخه متأثره کېږي. بېوزلي او غریب خلک په عمومي توګه په مذهبي او اجتماعي مسایلو کي ډېر محافظه کاره وي، ماړه خلک بیا زیاتره وخت لیبرال او حتی افراطي وي.

د اجتماعي طبقې پیمانه کول او تعینول ګران کار دئ. د تعین له پاره یي دوې لاري موجودي دي، یوه عیني [objective] او بله عندي [subjective]. په عیني توګه د اجتماعي طبقې تعین داسي کېږي چي له خلکو څخه د دوی کلنی عاید وپوښتل سي. عندي لار یې دا ده چي له خلکو څخه پوښتنه وسي چي دوی په کومه طبقه پوري اړه لري. ښایي هغه خلک چي ډېر عاید لري هم ځانونه د لوړي طبقې ونه بولي، اکثریت امریکایان ځانونه په منځنۍ طبقه پوري تړي، حتی که داسي هم نه وي. کله کله حتی بډایان، د خپلي غریبانه سابقې له امله، ځانونه منځنۍ طبقه بولي. دا چي یو څوک په څه ډول پیسې ګټي ښایي تر دې چي څومره پیسې ګټي، مهم وي. په عمومي صورت د امریکې کروندګر محافظه کاره وي. معدن چیان (هغه کسان چي په کانونو کي کارکوي) او د فولادو د فابریکو کارګران بیا داسي نه وي.

طبقه، په تېره بیا چي منطقوي او مذهبي فکتورونه پر زیات سي، ډېر اهمیت لري. په برتانیه کي زیاتي رایي پر طبقه جمع منطقه باندي ولاړې وي، په فرانسه کي طبقه جمع منطقه جمع مذهبي والی (یعني دا چي څوک مذهب تعقیبوي او څوک یې نه تعقیبوي) پر رایو باندي اثر لري، په جرمني کي بیا طبقه جمع منطقه جمع مذهبي فرقه (کاتولیک یا پروتستانت) اثر لري.

امریکایانو تر عمومي جګړې وروسته څو لسیزو کي، په نسبي توګه د عاید له پلوه په منځنۍ طبقې پوري اړه درلودل. مګر د شلمي پېړۍ په اخیره کي د خلکو عاید ډېر غیرمساوي سو. په کال ۱۹۷۹کي د هغه کسانو عاید چي د لیسانس او یا تر هغه زیات تحصیل خاوندان وه، تر هغو کسانو چي د بکلوریا په سویه تحصیلات یې درلودل، په سلو کي ۳۱ زیات سو، او دا عدد په ۲۰۰۶ع کال کي تقریباً دوه چنده سو. په سلو کي د صفر اعشاریه یو لوړ عایدو کسانو عاید ډېر زیات لوړ سو، په داسي حال کي چي د فابریکو کارګران بېکاره کړه سول او کارونه یې ارزانو هیوادونو ته ولېږدول سول.

تعلیم (ښوونه اوروزنه):

تعلیمي سویه له اجتماعي طبقې سره اړه لري چي پخپل وار سره بیا له قطبي کېدلو (جلا والي) سره مرسته کوي. له کالج یا پوهنتون څخه فارغه سوي کسان په مالي مؤسساتو او د معلوماتي تکنالوجۍ په شر کتونو کي لوړي تنخواګاني اخلي، هغه کسان چي دا ډول تعلیمي سویه ونه لري له ډېرو ستونزو سره مخامخ وي. بډایان خپلو اولادونو ته د ښه تعلیم زمینه برابروي، چي په حقیقت کي دوی خپل طبقاتي موقف خپلو اولادونو ته ورانتقالوي.

د امریکې په متحده ایالاتو کي، د لوړو تحصیلاتو خاوندان په غیر اقتصادي مسایلو کي ډېر لیبرال او په اقتصادي مسایلو کي بیا ډېر محافظه کار وي. سروې ګاني دا ښیي چي د کالج او پوهنتون د سویې خلګ د ډېر تحمل خاوندان وي، له مدني حقوقو سره مینه لري، او د مختلفو نظریاتو او افکارو د اورېدلو ډېره حوصله لري.

مذهب:

مذ هب زیات وخت په سیاست او د عامه افکارو په تشکل (جوړښت) کي ډېر مهم رول لوبوي. له مذ هب څخه مطلب بېلا بېلي مذهبي فرقې او یا مذهبي والی او غیرمذهبي والی کېدای سي. په جرمني کي، د کاتولیک مذهب پیروان عموماً و کریسچن ډیموکرات Christian Democrat او د پروتستانت مذهب پیروان بیا عموماً سوسیال ډیموکرات Social Democrat ته رایي ورکوي. یعني په جرمني کي د مذهبي فرقو مسئله مطرح ده. په فرانسه کي، چي اکثر خلګ د کاتولیک په توګه تعمید (د عمید غسل چي عیسویان یي ماشوم ته ورکوي) سوي وي، د مذهبي والی او غیرمذهبي والي سوال مطرح دئ. دا ځکه چي ډېر فرانسویان د مذهب په برخه کي بې تفاوته دي. هغه فرانسویان چي کلیسا ته ډېر ځي، ډېر امکان لري خپلي رایي محافظه کارو ګوندونو ته ورکړي. ډېر لږ کاتولیکان ښایي کمونستانو ته رایي ورکړي. په پولینډ کي رومن کاتولیک کلیسا د پولینډ خلګ تشویق کړل چي کمونست رژیم له پښو وغورځوي او د کلیسا طرفدار ګوندونه حمایه کړي.

د امریکې په متحده ایالاتو کي هم مذهب ډېر عمده رول لوبوي. د پروتستانت مذهب پېروان عموماً جمهوري غوښتونکي ګوند ته رایي ورکوي.

د کاتولیک مذهب پېروان ییا عموماً ډیموکرات ګوند ته رایه ورکوي. تر ډېره وخته پورې دا عقیده موجوده وه چې یو کاتولیک د امریکې د متحده ایالاتو د جمهور رئیس په توګه نه سي انتخابېدلای، په کال ۱۹۶۰ کې جان کینیډي د امریکې جمهور رئیس سو او دا پدل مات سو.

سن (عمر):

د خلګو پر سیاسي نظریاتو باندې د عمر د اغېزې په هکله دوې نظریې موجودې دي. یوه د عمر د دوران او بله د نسل نظریه ده. د عمر د دوران نظریه، چې په پراخه توګه منل سوې ده، وایي چې په خلګو کې د عمر په تېرېدلو سره بدلون راځي. ځکه نو ځوانان په طبیعي ډول افراطي او احساساتي وي، او په عمر پاخه خلګ ییا نرم او معتدل او حتی محافظه کار وي. د ځوانانو مسئولیتونه لږ وي او کولای سي چې ایډیالیست او باغي واوسي. کله چې د کور، وظیفې او اولادونو مسئولیتونه ور په غاړه سي، خلګ محافظه کارۍ ته تمایل پیدا کوي.

ځیني وخت ییا څو نسلونه د هغو سترو پېښو تر تأثیر لاندې وي چې د دوی د ژوند په دوران کې پېښې سوي وي. هغو کسانو چې جګړې لیدلې وي تر ډېرو کلونو پورې یې په یاد وي او د جنګ، اقتصاد او سیاست په برخه کې د دوی پر نظریاتو اثر ښندي. د امریکې په متحده ایالاتو کې، هغو کسانو چې د ویټنام جنګ لیدلی دئ، په غریزي توګه، په عراق کې د امریکایي قواوو مخالف دي.

جنس (ښځینه، نارینه):

حتی د ښځو تر نهضت مخکې، جنس (یعني ښځیتوب یا نارینه توب) پر سیاست اثر درلود. په عنعنوي توګه، په تېره ییا په کاتولیکو هیوادو کې، ښځې د نارینه وو په تناسب محافظه کاره وې او د کور، فامیل او اخلاقو سره یې علاقه او اندېښنه زیاته وي. په هسپانیه او پرتګال کې، چې کاتولیک هیوادونه دي، دا موضوع اوس هم صدق کوي. مګر کله د ټولني له مدني کېدلو سره د ښځو او نارینه وو په نظریاتو کې بدلون راځي. ښځې له کوره راوزي، کار کوي، په اجتماعي او اقتصادي پرابلمونو خبرېږي، او خامخا د خپلو مېړونو

سیاسي نظریات نه تعقیبوي. د امریکې په متحده ایالاتو کې، د ښځو او نارینه تفاوت په ۱۹۸۰ کلونو کې هغه وخت راڅرګند سو، چې احصائیې دا وښووله چې ښځې تر نارینه وو څو فیصده زیاتي لیبرال او ډیموکراتي وې. د ۱۹۹۶ او ۲۰۰۰ کلونو په انتخاباتو کې د نارینه وو په تناسب په سلو کې ۱۱ زیاتو ښځو ډیموکرات ګوند ته رایي ورکړې. ښایي په اوسنۍ سیاسي نړۍ کې به د ښځو لیبرال نظریات درلودل طبیعي خبره وي.

د عامه افکارو شمېرنه (احصائیوي شمېرنه، نظر غوښتنه):

کېدای سي چې خلک د یوې مسئلې طرفداره، پر ضد او یا هم د هغې په باب بې تصمیمه وي. مګر د مسایلو په هکله د خلکو د بې اطمینانۍ او نه قاطعیت فکتورونه دومره زیات دي چې موږ دا نه سو ویلای چې د یوې مسئلې په طرفداري یا پر ضد د عامه افکارو یوه احصائیوي شمېرنه موږ ته د اعتماد وړ تصویر په لاس راکوي او کنه.

د مسایلو په هکله د خلکو نظریات زیات وخت په یو منظم او تعریف سوي ماډل ځکه نه راکښیوزي چې ډېر خلک زیاتره وخت له سیاست سره بې پروا وي او توجه نه ورته کوي. د دوی علاقه له هغو مسایلو سره چې د دوی پر ژوند مستقیم اثر نه لري کمزورې وي، ځکه نو د ډېرو مسایلو په هکله ځان نه خبروي. د امریکې په متحده ایالاتو کې، ډېرو سروې ګانو دا ښودلې ده چې تر نیمایي زیات خلک په کانګرس کې د خپل ټاکل سوي نماینده نوم نه پېژني.

ځکه نو، د ډېرو سیاسي او اجتماعي مسایلو په هکله، د ټول اولس یو وړوکی اقلیت و خبري رپوټونو او اخباري سرمقالو ته په توجه کولو سره د یو روښانه نظرخاوندان وي. همدارنګه په ډېرو حالاتو کې، د عمومي افکارو سروې د همدغه (متوجه او علاقه مند اقلیت) د نظریاتو ښکارندوی وي. له دې ټولو ابهاماتو، د افرادو له ځانګړو خصوصیاتو او عامه بې علاقه ګۍ او بې خبرۍ سره، سروې ګاني څرنګه کولای سي د مسایلو په هکله د خلکو د نظریاتو واقعي تصویر وړاندي کړي؟

د ممثِله نمونې sample له لاري د عمومي افکارو معلومول سروې بولي. خلک په مطبوعاتو کې خپرو سویو سروې ګانوته، په تېره بیا په انتخاباتي کال کې، ډېره پاملرنه کوي. تقریباً هره ورځ، احصائیې وینو چې د جنګ، بېکارۍ

او د کاندیدانو په هکله د امریکې د خلکو نظر وړاندي کوي. دا کار له کاندیدانو او پالیسي جوړونکو سره مرسته کوي. مګر اوس د دې سروې ګانو پر سیاسي جانبي عوارضو تاوده بحثونه روان دي. د مثال په توګه، آیا داسي نه ده چي نظرغوښتنه [polls] و ځینو غیرقطعي نظریاتوته تر حد زیاته توجه کوي؟ آیا داسي نه ده چي ژورنالیستان، د نظرغوښتني په کارولو سره د خپلي خوښي پېش بیني ته قاطع رنګ ورکوي او خلګ بیا هغه مني؟ آیا د پالیسي ګانو په ټاکلو کي د عامه افکارو د سروې ګانو څخه کار اخیستل ډیموکراټیک او مناسب عمل دئ؟ آیا د پالیسۍ په تعینولو کي پر نظر غوښتنه باندي پوره اعتماد کېدای سي؟ څوک له سروې ګانو څخه کار اخلي؟ د څه مقصد او هدف له پاره کارول کېږي؟ آیا موږ باورپه کولای سو؟

د نظر غوښتني لاري او تخنیکونه:

څرنګه د ۱۰۰۰ کسانو نمونه یي نظر غوښتنه کولای سي د دوه سوه ملیونو رایي ورکوونکو نظر تشریح کړي؟ د دې سوال جواب پر له پېچلی دئ، مګر پر یوه تخنیک راڅرخي چي په لاندي توګه خلاصه کېدای سي:

د نمونې انتخابول:

د نمونې په انتخابولو کي، نظر پوښتونکي دوه عمده روشونه کاروي. یو یې د طبقه بندۍ سوي سهمیې پر اساس د نمونې ټاکل دي. په دې روش کي هڅه کېږي چي د ټولني له داسي مقطع څخه نمونه انتخاب سي چي په متناسبه توګه دټولني نمایندګي وکړای سي. دا کار ډېري ستونزي لري، ځکه چي پوښتونکي (مصاحبه کونکي) باید په ډېر دقیق ډول د مثال په توګه x شمېر کارګران، y شمیر سپین سري ښځي او z شمېر جمهوري غوښتونکي د پوښتنو او مصاحبې له پاره انتخاب کړي. که د یوه ګروپ شمېر زیات او د بل ګروپ شمېر لږ وي، تناسب یې له منځه ځي چي اعتبار یې هم له منځه ځي.

دوهم عمده روش د اتفاقي نمونه ګیرۍ random sample روش دئ چي په هغه کي انتخاب موجود نه وي. په یوه ریښتني اتفاقي نمونه ګیرۍ کي به پوښتل سوي کاریګران (او یا هم کومه بله کټه ګوري) د فیصدۍ له مخي د دوی اصلي نفوس ته نژدې وي. اتفاقي نمونه ګیري Randomization، چي د

کمپیوټر په مرسته سر ته رسېږي، د سهمیې د سیسټم په پرتله ډېر د اعتماد وړ نتایج منځته راوړي.

نظر غوښتنه سر ته رسول:

نظرغوښتنه ډېره ګرانه تمامېږي، او هغه کسان چې دا کار کوي غواړي سپما وکړي. له بده مرغه، په ارزانه میتود باندي تر سره سوې نظر غوښتنه صحیح نتیجه نه ورکوي. تر ټولو ارزانه لار دا ده چې انتخاب سوي نمونې ته پوښتني په لیکلې بڼه په پوسته کي ورولېږل سي. مګر هغه کسان چې علاقه ولري او د پوښتنو جواب بېرته نظر اخیستونکو مامورینو ته ورلېږي، ډېر لږ وي، ځکه نو د خپلي کټه ګوری‌پوره نماینده ګي نه سي کولای. په ټیلیفوني نظر غوښتنه کي بیا د دې مشکل مخنیوی کېدای سي، مګر د یوه په زړه پوري جواب لاسته راوړل ګران کار دئ. د ټیلیفوني سروې له پاره کمپیوټر اتفاقي نومرې په ټول هیواد کي ډایل کولای (وهلای) سي. مګر له ټیلیفوني سروې ګانو سره دوه پرابلمه سته، یوداچي ډېرخلګ ټیلیفوني پوښتنو ته جواب نه ورکوي او بل دا چي ډېر امکان سته چي یوازي ښځي، سپین ږیري، سپین سري، او بېکاره خلګ د ټیلیفوني پوښتنو پر وخت پر کور وي چي په دې صورت کي نمونه غیر اتفاقي شکل اخلي او د اعتماد وړ نتیجه لاس ته نه راځي. تر ټولو د اعتماد وړ میتود هماغه مصاحبه کول دي چي له یوې خوا ډېر ګران تمامېږي او له بلي خوا مصاحبه کوونکی باید د دې کار له پاره ښه روزل سوی وي.

عمده مفاهیم

عامه افکار کوم شیان په بر کي نیسي؟

سیاسي کلتور او عامه افکارسره تړلي دي مګر سره یو شی نه دي. سیاسي کلتور پر پایښت لرونکو ارزښتونو، نظرونو او ایډیاوو باند ي، چي له خلګو سره له ډېره وخته وجود لري، تمرکز کوي. ډېر امریکایان ډېره کلکه عقیده لري چي له حکومتي قدرت سره بالقوه استبداد تړلی دئ او باید کنټرول سي او ډیموکراسي د حکومت یوازني عادلانه شکل دئ. عامه افکار بیا د سمدستي پالیسي ګانو او پرابلمو په هکله د خلګو له عکس العمل سره

سروکار لري.

عامه افکار له انفرادي مفکورې سره تفاوت لري.د خپل همسایه د مذهبي عقیدې په هکله د یو شخص مفکوره یا نظر د عامه افکارو جزء نه دئ. عامه افکار د سیاسي او اجتماعي مسایلو په باب وي نه د شخصي مسایلو په باب. او همدارنګه، عامه افکار خامخا د دې معنی نه لري چې ګویا خلک د یوې موضوع په هکله قوي، روښانه او ټینګه عقیده لري. هغه څه چې موږ یې عامه افکار بولو، زیات وخت د څو کوچنیو او سره مخالفو ګروپونو نظریات په بر کې نیسي. پر دې سربېره، ځیني خلک د موضوعاتو په هکله واضح نظر او یا تصمیم نه لري او ډېر خلک بیا له موضوعاتو سره علاقه نه لري. د ډېرو موضوعاتو په هکله ښايي عامه افکار ډېر ژر تغیر وکړي.

عامه افکار کله کله د خلکو بې خبري ښيي. په ۲۰۰۰ کال کې د امریکې د متحده ایالاتو په سلو کې ۷۰ خلک په دې خبر نه وه چې د امریکې فدرالي بودجه اضافه توب لري. ډېرو خلکو ته د مسایلو په هکله سم معلومات هم نه وي وړاندي سوي. په ۲۰۰۶ کال کې یوې نظرغوښتني دا وښودله چې په سلو کې ۵۰ امریکایان اوس هم په دې فکر دي چې عراق د عمومي تباهۍ وسلې درلودې، او په سلو کې ۶۴ خلک په دې فکر وه چې صدام حسین له القاعده سره ټینګې اړیکي درلودې. دا په داسي حال کې چې درې کاله د دې ادعا پر خلاف خبرونه په میډیا کې خپرېدل.